

Katarzyna Groniec, Prze

Mieszkała, mieszkała
przy wąskiej ulicy
w małym miasteczku na kredyt
Przychodził, przychodził
i mİe kocha
przytulił i oszedł w niebyt
Czekała, czekała
wierzyła İe wrİci
paliła świeczki do rana
prała i zmywała i dzieci spać kładła
aż zablźniła się rana
R: Wschodzi słońce nieroztropnie
Nie osuszy łez samotnych
Nieobecnych, przeźroczystych
Cieńszych od pajęczych nici
Wyrosły, wyrosły
jej dzieci na ludzi
w świat poszły ona została
Aż ktİregoś ranka
świeczki pogasiła
w niebyt odeszła jak stała
R: Wschodzi słońce nieroztropnie
Nie osuszy łez samotnych
Nieobecnych, przeźroczystych
Cieńszych od pajęczych nici